

Scenariusz zajęć – grupa Wiewiórki (4 – latki)

Temat tygodnia: Z kulturą za pan brat.

Temat dnia: Poznajemy wiarę we własne siły.

Data: 09.04.2021 r. (piątek)

Nauczyciel: Magda Nabrzyska

Dzień dobry Kochani! Bohaterem naszych dzisiejszych zajęć będzie Smok Wawelski. Wspólnie z rodzicami zapoznacie się z krótką wersją opowiadania z wykorzystaniem kukielek, które możecie dodatkowo wykonać. Miłego weekendu i mam nadzieję, że do zobaczenia! 😊

Cel zajęć: Poznanie wartości „wiary we własne siły” na podstawie bajki. Nazywania emocji odczuwanych w różnych sytuacjach.

Środki dydaktyczne: ilustracje do opowiadania, balon, kredki, karty pracy, bibuła, klej, nożyczki, rolka po papierze lub zielona kartka, wykałaczki.

Przebieg zajęć:

1. „**Legenda o Smoku Wawelskim**” – słuchanie utworu i rozmowa na temat wiary we własne siły, jaką prezentował szewc Skuba. Rodzic podczas czytania legendy ilustruje ją sylwetami bohaterów **Załącznik 1.** oraz przedmiotami wymienionymi w utworze. Postać Smoka rodzic tworzy z zielonego balonu, który nadmuchuje, ale nie zawiązuje. Podczas czytania utworu przy scenie, gdy smok pije wodę z Wisły, rodzic stopniowo nadmuchuje balon. Gdy dochodzi do fragmentu: (...) napęczał tak bardzo, że nagle pękł z hukiem i rozpadł się na milion kawałków!, przekuwa balon szpilką. Dla efektu do środka balonu można wrzucić odrobinę konfetti.

Rodzic zadaje dziecku pytania do wysłuchanego utworu:

Jaki straszliwy potwór mieszkał dawno temu w Krakowie?

Co stawało się z rycerzami, których król wysyłał do walki z potworem?

W jaki sposób Skuba zgładził potwora?

Czy szewczyk pokonałby smoka, gdyby nie wierzył w siebie i swój plan?

Dlaczego?

Legenda o Smoku Wawelskim

Weronika Kostecka

Czy wiecie, co upamiętnia krakowski pomnik smoka stojący u stóp Wawelu? Ten potwór jest na szczęście z metalu i nikomu nie może zrobić krzywdy, ale jego pierwowzór nie na żarty nastraszył mieszkańców Krakowa.

Dawno, dawno temu, tak dawno, że nikt już nawet nie pamięta, kiedy dokładnie to się wydarzyło, w pieczarze pod Wawelskim Wzgórzem zamieszkał najprawdziwszy, straszliwy smok zięjący ogniem. Gdy wydawał z siebie złowrogi ryk, drżały ściany wszystkich domów, a nawet ściany zamku, w którym mieszkał król Krak.

Smok polował na pasące się owce i inne zwierzęta. Pożerał je, a gdy tylko ponownie zgłodniał, znów wyruszał na łowy, wprawiając w przerażenie wszystkich mieszkańców. Zdarzało mu się też porwać bezbronne dziewczęta. Ze strachu o swoje córki i żony krakowianie sami zaczęli podrzucać mu pod jaskinię tłusciutkie owce z nadzieją, że gdy potwór się naje, nie będzie polował. Wszyscy jednak drżeli na myśl, że w końcu zabraknie zwierząt...

Król Krak rozmyślał od rana do wieczora, jak się pozbyć smoka. Ogłosił nawet, że śmiałek, który zabije potwora, dostanie w nagrodę rękę królewskiej córki. Kolejni rycerze stawali do walki ze smokiem, ale żaden z nich nie zdołał go pokonać. Tym, którzy mieli szczęście, udawało się uciec; innych smok pożerał, i to razem ze zbroją. Królowa płakała, król nie spał po nocach ze zmartwienia, a mieszkańcy byli coraz bardziej przerażeni.

Któs goś dnia do zamku przybył szewczyk Skuba i sklonił się przed królem.

– Wiem, jak uwolnić Kraków od tego podłego potwora! – obieścił.

Król wysłuchał całego planu. „To się może udać!” – pomyślał. Jeszcze tego samego dnia szewczyk zamknął się w swoim warsztacie i przystąpił do pracy, dodając sobie odwagi wesolą piosenką:

*Może nie jestem rycerzem,
ale w swój rozum wierzę!
Wiem, jak Kraków ocalić,*

*król mnie na pewno pochwali!
Potwór nie będzie już szkodzić.
Król mnie za to nagrodzi!*

Oto, co wymyślił Skuba: zdobył gdzieś piękną, owczą skórę, wypełnił ją siarką i smołą, a następnie zszył wszystko tak zręcznie, że wypchana owca wyglądała jak żywa. Nad ranem podrzucił ją pod smoczą pieczarę. Gdy tylko smok się obudził i poczuł, że jest głodny, wypetł na zewnątrz i zauważył smakowicie wyglądającą, tłusciutką owcę. Rzucił się więc na nią i połknął w całości, mlaszcząc z apetytem olbrzymim smoczym jęzorem. Minęło jednak zaledwie kilka chwil, gdy uczucie sytości ustąpiło miejsca straszliwemu pożarowi żołądka. Potwór poczuł, jak gdyby ogień trawił go od wewnątrz!

Z upiornym jękiem smok rzucił się do brzegu Wisły i chcąc ugasić pragnienie, zaczął pić wodę; pił i pił, aż napęczniał tak bardzo, że nagle pękł z hukiem i rozpadł się na milion kawałków!

Mieszkańcy Krakowa wiwatowali na cześć sprytnego szewca, a król Krak dotrzymał słowa: wkrótce Skuba i królowa stanęli na ślubnym kobiercu. Skuba optywał od tej pory we wszelkie dostatki, żał mu było jednak porzucić swoje ulubione zajęcie... dlatego nadal szyl poddanym buty!

2. Karta pracy cz.2 strona .25 – ćwiczenie motoryki małej, rozmowa o emocjach.

Dziecko określa emocje, jakie może odczuwać osoby biorące udział w przedstawieniu.

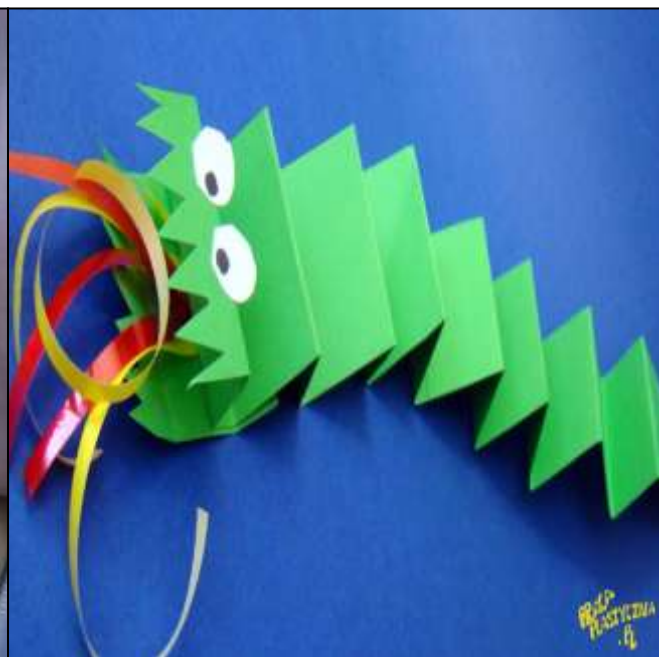
Wycina z bibuły kurtynę i przykleja ją w wyznaczonym miejscu na ilustracji.

Załącznik 2.

3. „**Dla kogo te buty?**” – klasyfikowanie, określanie wielkości przedmiotów. Rodzic pokazuje (ilustracje) różne rodzaje butów i pyta dziecko, kto może je nosić, kiedy i w jakich sytuacjach. Dziecko stara się podać nazwy butów i łączy je z odpowiednią sylwetą: kobieta, dziecko, mężczyzna, uzasadniając swoją decyzję. **Załącznik 3.**
4. „**Znajdź parę butów**” – gra memory, doskonalenia percepcji wzrokowej i pamięci. Rodzic rozkłada na dywanie ilustracje kilku par butów. Dziecko naprzemiennie z rodzicem odkrywa po dwa buty. Jeśli znajdzie parę, odkłada ją obok siebie. Jeśli jej nie znajdzie, ponownie zakrywa buty. **Załącznik 4.**
5. „**Smok wawelski**” – praca plastyczno – techniczna. Zadaniem dziecka jest wykonanie jednego z wariantów: *Zdjęcia wykorzystane z Internetu.*

Rolkę po papierze toaletowym malujemy na zielono. Następnie przyklejamy oczy i nos z pomponików, ewentualnie można je wykonać z plasteliny lub bibuły. A na końcu wycinamy paski z żółtej i czerwonej i na przemian je przyklejamy od środka rolki

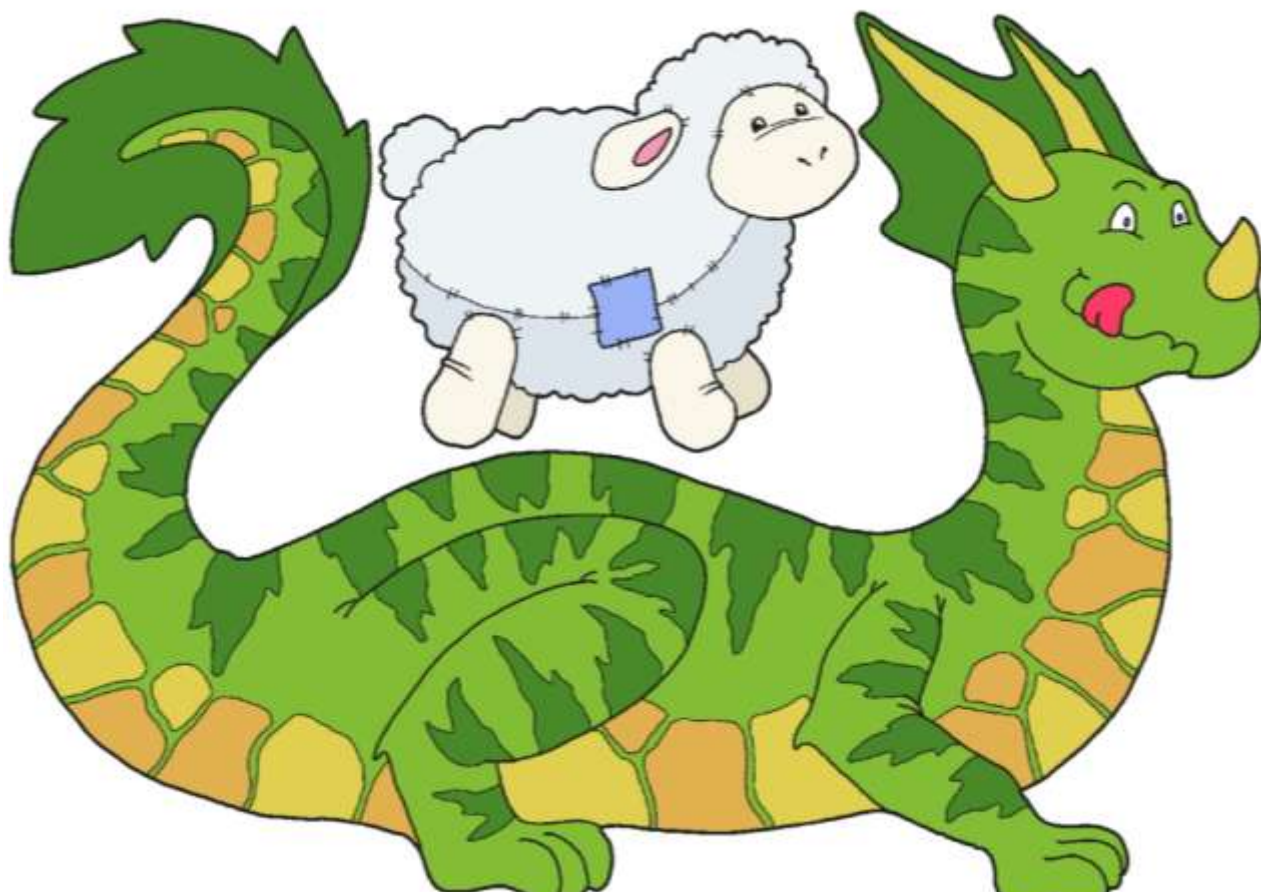
Z zielonej kartki wycinamy pasek. Następnie robimy z niego harmonijkę. Z zielonej kartki wycinamy również paszczę smoka, która przyklejamy do wykonanej harmonijki. Na koniec przyklejamy oczy i paski żółto-czerwone z bibuły.

DLA CHĘTNYCH!

- Łamigłównki związane z prawą i lewą stroną. **Załącznik 5. Wykorzystane ze strony www.superkid.pl**
- Przerysuj według wzoru. **Załącznik 6.**

Załącznik. 1

Załącznik 2.

WIARA W SIEBIE

- Jak myślisz, jakie emocje mogą odczuwać dzieci biorące udział w przedstawieniu? • Czy ty lubisz występować przed publicznością?
- Wytnij z bibuły kurtynę i przyklej ją na drążku u góry strony tak, aby zasłoniła scenę i aktorów.

Z kulturą za pan brat
rozwoj emocjonalno-społeczny, budowanie wypowiedzi, sprawność manualna

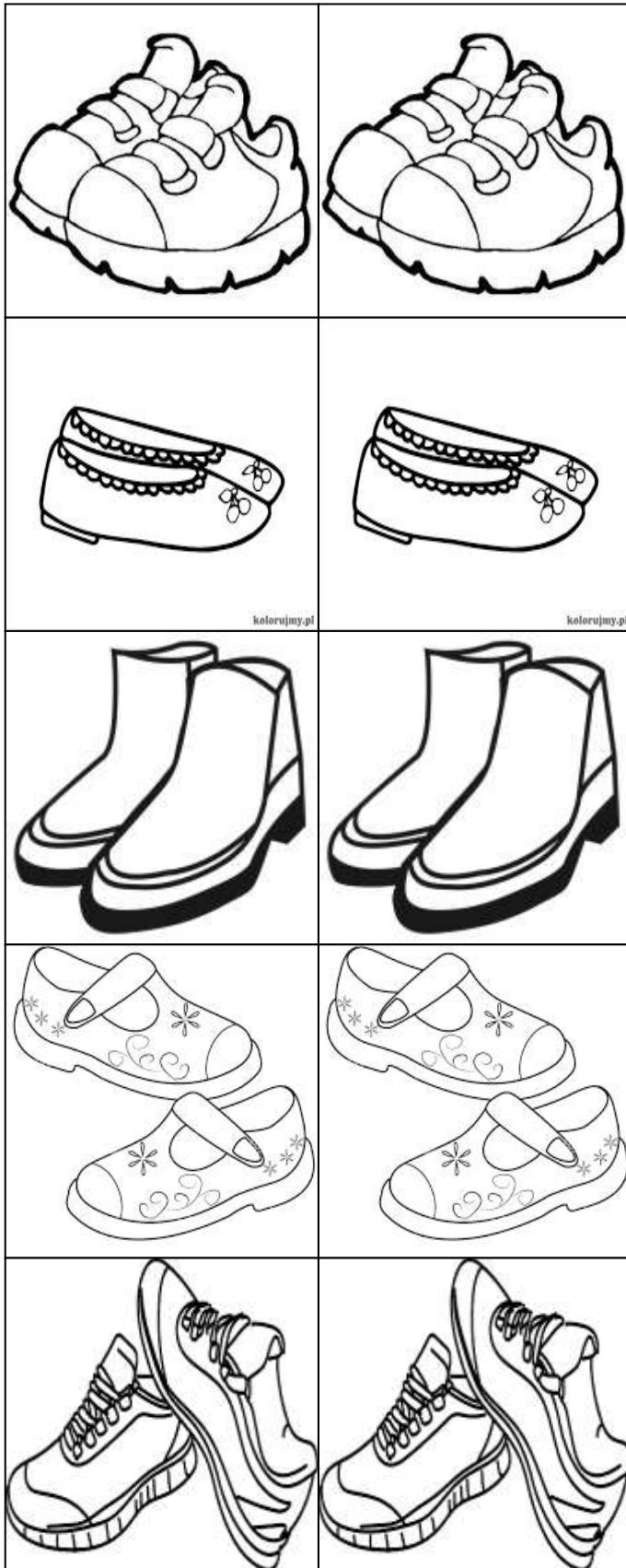
25

Załącznik 3.

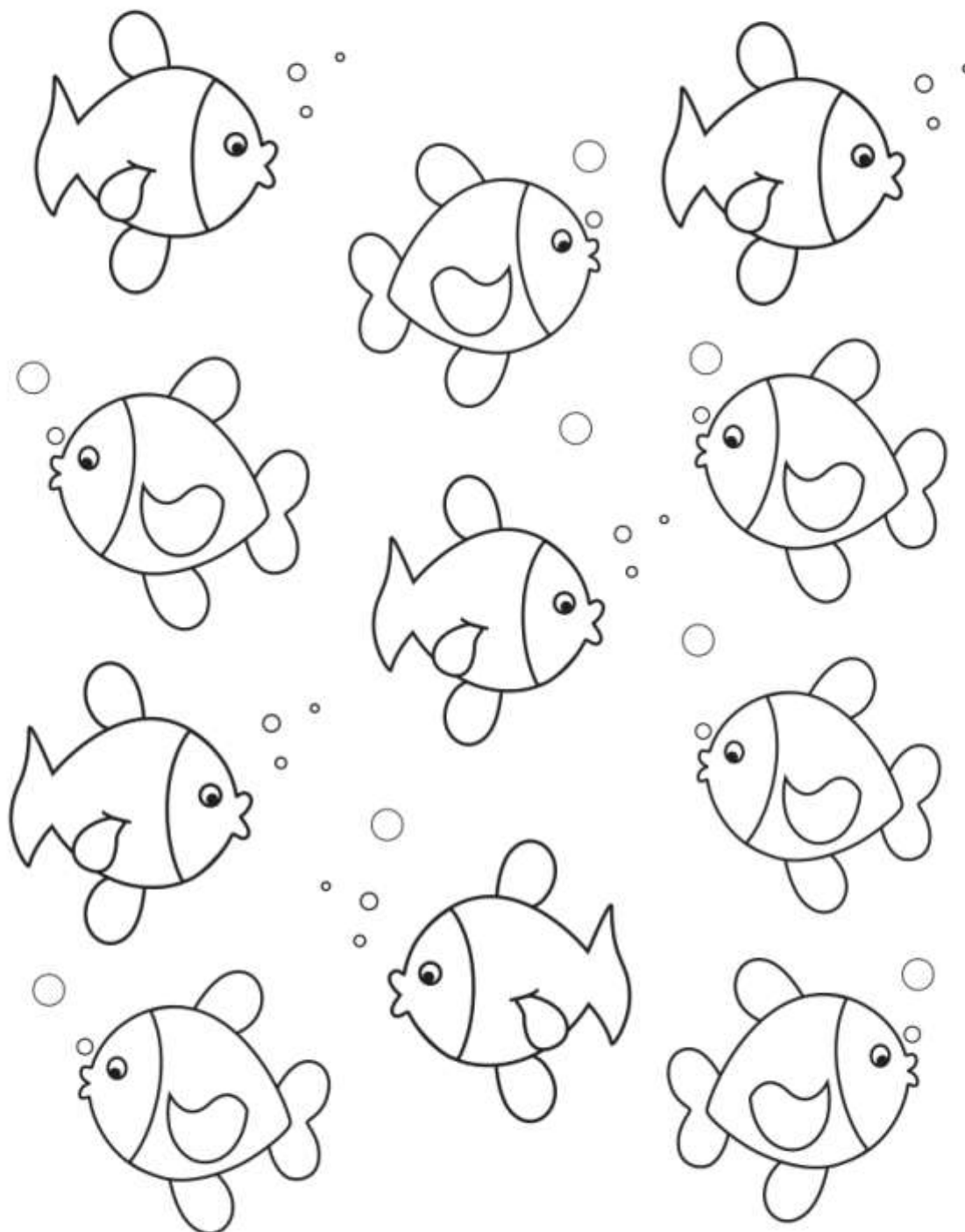
Załącznik 4.

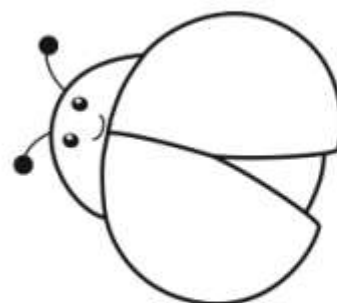
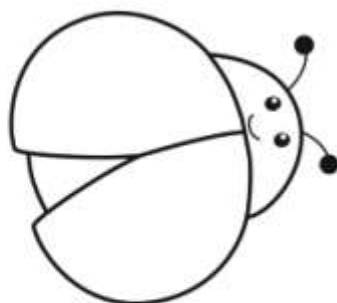
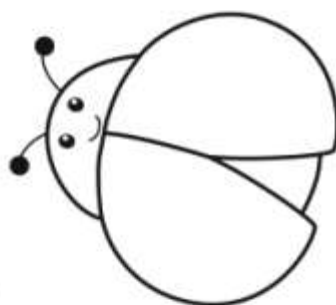
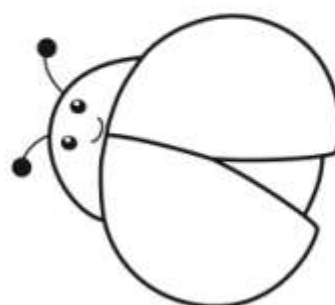
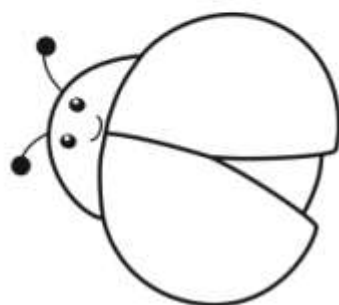
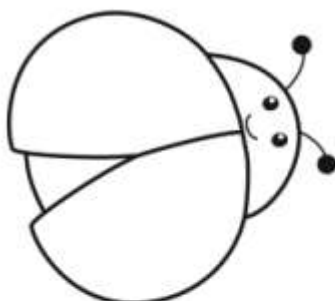
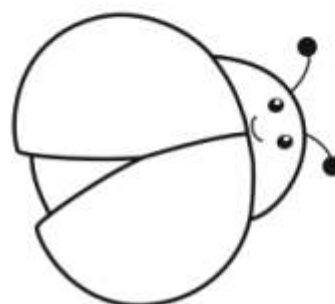
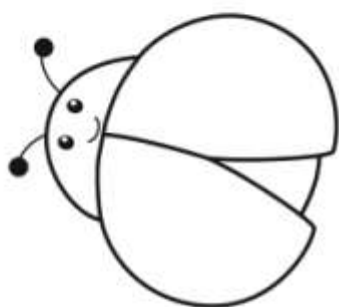
Łamigłówki dla dzieci – PRAWA I LEWA STRONA

Na żółto pokoloruj rybki, które płyną w lewo,
a na czerwono, które płyną w prawo. Których rybek jest więcej?

Łamigłówki dla dzieci – PRAWA I LEWA STRONA

Biedronkom idącym w prawą stronę narysuj 7 kropek,
a idącym w lewą stronę - 2 kropki. Pokoloruj wszystkie biedronki.

Załącznik 6.

